DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU

Poznań, 25 maja 1966 r. | Nr 7 | Poz. 85–92

TREŚĆ

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

85

UCHWAŁA NR V/24/66 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 29 marca 1966 r.

w sprawie podstawowych zadań drobnej wytwórczości województwa poznańskiego na lata 1966—1970

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt. 3, art. art. 4, 12 ust. 3, art. 13 i 14 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (tekst jednolity Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) Wojewódzka Rada Narodowa w Poznaniu mając na uwadze treść informacji złożonej przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w zakresie realizacji zadań gospodarczych drobnej wytwórczości województwa poznańskiego w latach 1961—1965 oraz kierunków jej rozwoju w latach 1966—1970 oraz treść referatu Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, jak również opinię Komisji Przemysłu, Usług i Zatrudnienia i wnioski Obywateli Radnych — uchwala, co następuje:

§ 1.

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że planowa działalność gospodarcza drobnej wytwórczości w latach 1961—1965, przyczyniła się do dalszego rozwoju ekonomicznego województwa poznańskiego i poprawy warunków materialnych i kulturalnych ludności.

W okresie tym osiągnięto następujące podstawowe efekty gospodarcze:

1. W jednostkach gospodarki uspołecznionej
   1) Produkcja globalna uspołecznionej drobnej wytwórczości na koniec 1965 r. osiągnęła wartość 6.203,4 mln zł w cenach porównywalnych, co oznacza wzrost w stosunku do wartości uzyskanej w roku 1960. o 78,6% — przyrost bezwzględny 2.730,2 mln zł.
   2) Produkcja towarowa uspołecznionej drobnej wytwórczości w tym samym okresie wzrosła o 91,6% osiągając na koniec 1965 r. wartość 6.543,6 mln zł w cenach zbytu (z wartością tkanin) wykazując bezwzględny przyrost 3.129,7 mln zł w stosunku do 1960 r.

      W ramach produkcji towarowej:
      - dostawy artykułów na zaopatrzenie rynku wewnętrznego osiągnęły na koniec 1965 r. wartość 4.792,8 mln zł co oznacza wzrost w stosunku do wykonania w 1960 r. o 76%,
      - dostawy eksportowe wzrosły w tym czasie przeszło 3-krotnie, osiągając w roku 1965 w eksporcie bezpośrednim artykułów przemysłowych wartość 426,6 mln zł,
      - usługi przemysłowe dla ludności osiągnęły na koniec 1965 r. wartość 156,1 mln zł, co oznacza wzrost o 53,7%,
      - wartość produkcji i usług w systemie pracy nakładczej wzrosła ponad 7-krotnie w stosunku do 1960 r. osiągając na koniec 1965 r. wartość 261,5 mln zł,
      - produkcja o charakterze zaopatrzeniowo-inwestycyjnym, kooperacja z przemysłem kluczowym oraz usługi przemysłowe dla jednostek gospodarki uspołecznionej wzrosły w tym samym czasie ponad 2 i pół krotnie, osiągając na koniec 1965 r. łączną wartość 1.135,9 mln zł.
   3) Zatrudnienie ogółem (łącznie z chałupnikami i uczniami) w uspołecznionej drobnej wytwórczości osiągnęło na koniec 1965 r. liczbę 41.566 osób.
      Stanowi to ok. 30% udziału w ogólnym zatrudnieniu w przemyśle uspołecznionym województwa.
      Przyrost bezwzględny stanu zatrudnienia ogółem w latach 1961—1965 wynosi 10.212 osób, w tym:
      w zakładach zwartych — 6.712 osób,
      w systemie pracy nakładczej 3.500 osób.
      W ogólnej ilości aktualnie zatrudnionych udział zatrudnienia kobiet wynosi 33,4%, co oznacza poprawę w stosunku do roku 1960, w którym udział zatrudnienia kobiet wynosił 31,2%.

4) W latach 1961—1965 w wyniku prowadzonych prac w zakresie koncentracji i specjalizacji produkcji zapoczątkowano pozytywne zmiany organizacyjne wyrażające się w zmniejszeniu ilości przedsiębiorstw i poprawy ich struktury branżowej.
Ponadto wprowadzono w życie zasady koordynacji branżowej w zakresie produkcji i usług.

5) Znacznej poprawie dzięki działalności inwestycyjnej uległ stan techniczno-produkcyjny przedsiębiorstw i zakładów uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości. W latach 1961—1965 na inwestycje związane z budową nowych zakładów produkcyjnych i usługowych i modernizacją istniejących oraz poprawą warunków bezpieczeństwa i higieny pracy przeznaczono ogółem 643 mln zł.
W związku z działalnością inwestycyjną uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości w latach 1961—1965 nastąpiła dalsza poprawa w zakresie aktywizacji gospodarczej małych miast i osiedli. Świadczą o tym zmiany w rozmieszczeniu przedsiębiorstw, zakładów i zatrudnieniu na korzyść małych miast i osiedli, jakie osiągnięto na koniec 1965 r. w porównaniu z rokiem 1960.

2. W jednostkach gospodarki nieuspołecznionej

1) Obroty w rzemiośle na koniec 1965 r. osiągnęły wartość 1 miliarda zł, co oznacza wzrost w stosunku do 1960 r. o 42,9%.
W przemyśle prywatnym natomiast w tym samym czasie wartość obrotów wzrosła o 5,8%, osiągając na koniec 1965 r. około 73 mln zł.

2) Wartość usług dla ludności w rzemiośle osiągnęła 50% udziału w ogólnych obrotach rzemiosła i w porównaniu z 1960 r. wzrosła o 103,3%, wyprzedzając znacznie dynamikę ogólnego wzrostu rzemiosła.

3) Bezwzględny przyrost zatrudnienia ogółem w rzemiośle wyniósł w stosunku do stanu zatrudnienia w 1960 r. około 1.130 osób oraz 1845 uczniów, w związku z czym osiągnięto w rzemiośle na koniec 1965 r. stan zatrudnienia 22.721 osób.

§ 2.

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że uzyskanie powyższych osiągnięć w realizacji zadań gospodarczych drobnej wytwórczości w latach 1961—1965 było możliwe dzięki dużemu wysiłkowi załóg robotniczych i administracji gospodarczej przedsiębiorstw oraz dobrej pracy organizatorskiej jednostek nadrzędnych — zjednoczenia państwowego przemysłu terenowego, wojewódzkich związków spółdzielczych i organów samorządu rzemieślniczego.

Osiągnięcia te były możliwe również dzięki temu, że rady narodowe i ich organy oraz organizacje społeczno-zawodowe i gospodarcze przywiązywały dużą wagę do prawidłowego rozwoju drobnej wytwórczości w województwie, co wyrażało się w ich inspiratorskiej działalności oraz społecznej kontroli.

§ 3.

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że pomimo niewątpliwie pozytywnych osiągnięć jednostek drobnej wytwórczości w ich działalności gospodarczej w latach 1961—1965 zarysowały się również następujące nieprawidłowości i niedociągnięcia:

1. W zakresie produkcji globalnej pomimo osiągnięcia i przekroczenia wartościowych wskaźników planu nastąpiło znaczne wyprzedzenie produkcji środków produkcji (grupa A) kosztem produkcji środków konsumpcji (grupa B). W związku z tym w strukturze produkcji towarowej zaznaczył się spadek udziału dostaw artykułów na zaopatrzenie rynku wewnętrznego z 80,4% w roku 1960 do 73,6% w 1965 r.

2. W zakresie dostaw eksportowych przy poważnych osiągnięciach w rozwoju eksportu jednostek gospodarki uspołecznionej, niekorzystnym zjawiskiem jest spadek dostaw na eksport artykułów wytwarzanych przez rzemiosło.
W strukturze dostaw eksportowych jednostek drobnej wytwórczości w dalszym ciągu zbyt dużą dynamikę wzrostu i udział posiada branża spożywcza, natomiast stosunkowo mały udział w eksporcie posiadają branże:
— metalowa,
— chemiczna,
— skórzana,
— różna.
Niekorzystnie rozwija się również eksport w branży drzewnej.

3. Zbyt mały postęp osięgnięto w zakresie poprawy jakości produkowanych artykułów i rozszerzenia wachlarza asortymentowego oraz estetyki opakowań, co miało istotny wpływ na brak zasadniczych zmian w strukturze dostaw eksportowych i rynkowych.

4. W usługach dla ludności pomimo wykonania zadań planowych w zakresie sieci, zatrudnienia i wartości usług do niekorzystnych zjawisk w świetle ciągle niezaspokojonych potrzeb ludności należy zaliczyć:
— niewykonanie w pełni — zgodnie z uchwałą 194/60 Rady Ministrów i postanowień uchwały Nr 18/63 WRN z dnia 26 września 1963 r. w sprawie korekty programu rozwoju usług dla ludności województwa poznańskiego na lata 1961—1965 — nakładów inwestycyjnych dla potrzeb usług,
— nieuzyskanie z nowego budownictwa pełnych powierzchni lokalowych dla potrzeb usług, ustalonej wyżej wymienionymi aktami normatywnymi,
— niedostateczne tempo rozwoju usług szczególnie poszukiwanych, jak np. usługi w zakresie napraw zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego i w zakresie napraw pojazdów mechanicznych oraz usługi remontowo-budowlane, pralnicze i oftalmiczne.
Nie osiągnięto również zasadniczej poprawy w zakresie jakości obsługi klienta tak pod względem technicznej jakości wykonywanych usług, jak również ich terminowości, w zakresie wprowadzenia nowych, dogodnych dla klienta form świadczonych usług oraz pobierania cen i udzielania gwarancji za wykonaną usługę.

5. W zakresie zatrudnienia, pomimo znacznych osiągnięć w zagospodarowaniu terenowych nadwyżek siły roboczej, nadal nie rozwiązanym problemem jest podniesienie kwalifikacji zawodowych zarówno personelu inżynieryjno-technicznego i ekonomicznego, jak i robotników kwalifikowanych zatrudnionych bezpośrednio w produkcji i usługach. Miało to istotny wpływ na jakość produkcji i usług oraz na wdrażanie nowych, postępowych metod organizacji technologii produkcji.

6. W zakresie rzemiosła, pomimo istniejących dogodnych warunków rozwojowych, nie osiągnięto planowanego na koniec 1965 r. wzrostu ilości warsztatów rzemieślniczych, a przeciwnie zanotowano spadek w porównaniu ze stanem na koniec 1960 r. Również niezadowalający jest stan rozwoju rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu, które aktualnie zrzeszają na terenie województwa zaledwie ok. 32% ogółu rzemiosła i nie wykonują w pełni statutowych zadań w dziedzinie pomocy dla rzemiosła tak w zakresie organizacji produkcji i zbytu, jak i zaopatrzenia materialnego.

7. W zakresie zaopatrywania w surowce i materiały, pomimo znacznej poprawy w dziedzinie wielkości przydziału surowców rozdzielanych centralnie i terenowo stwierdza się, że tempo wzrostu dostaw ilościowych surowców i materiałów nie nadąża za tempem wzrostu zadań produkcyjnych i usługowych. Poważne nieprawidłowości występują również w zakresie jakości przydzielanych drobnej wytwórczości surowców i półfabrykatów oraz terminowości i rytmiczności dostaw. W świetle niedostatków w zaopatrzeniu materiałowym z rozdzielnictwa zbyt mało troski wykazano w zagospodarowaniu lokalnej bazy surowcowej oraz w wykorzystaniu surowców odpadowych i wtórnych dla potrzeb drobnej wytwórczości.

§ 4.

Biorąc pod uwagę dotychczasowe osiągnięcia drobnej wytwórczości województwa poznańskiego, stwierdzone nieprawidłowości i niedociągnięcia oraz konieczność dalszej aktywizacji województwa przez drobną wytwórczość, Wojewódzka Rada Narodowa, kierując się wytycznymi Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, ustala następujące podstawowe kierunki i zadania drobnej wytwórczości województwa na lata 1966—1970:

1. Działalność drobnej wytwórczości województwa winna się koncentrować przede wszystkim na:
— rozwoju produkcji przemysłowej na zaopatrzenie rynku wewnętrznego,
— rozwoju produkcji towarowej na eksport oraz wyrobów antyimportowych,

— rozwoju wszelkiego rodzaju usług dla ludności,
— organizacji nowych, tanich miejsc pracy między innymi w drodze rozwoju pracy nakładczej,
— zagospodarowaniu lokalnej bazy surowcowej.

2. W zakresie produkcji globalnej — biorąc pod uwagę niekorzystne proporcje pomiędzy grupą A (środki wytwarzania), a grupą B (środki spożycia) — należy w dalszym ciągu zwiększać produkcję artykułów grupy B, tj. środków spożycia.

3. W zakresie produkcji towarowej uspołeczniona drobna wytwórczość winna osiągnąć w 1970 r. wzrost wartości co najmniej o 40% w stosunku do wykonania w r. 1965. W ramach produkcji towarowej szczególną dynamikę wzrostu należy osiągnąć w produkcji artykułów na zaopatrzenie rynku wewnętrznego oraz w produkcji arytkułów przeznaczonych na eksport.
Dostawy na rynek wewnętrzny i na eksport winny wyprzedzać w dynamice rozwoju wartość produkcji towarowej ogółem.
   1) Wartość produkcji artykułów przeznaczonych na zaopatrzenie rynku wewnętrznego winna osiągnąć co najmniej 6.180,0 mln zł a udział tej produkcji w produkcji towarowej ogółem co najmniej 74,8%. Produkcję artykułów rynkowych należy w większym niż dotychczas stopniu powiązać z potrzebami lokalnego rynku. W tym celu należy kontynuować i pogłębiać współpracę jednostek produkcyjnych z jednostkami handlu miejscowego między innymi poprzez:
      — pogłębienie współpracy i koordynacji branżowej między producentami a jednostkami handlu wewnętrznego,
      — organizowanie giełd towarowych oraz
      — przestrzeganie zasady zawierania długoterminowych powiązań producentów z jednostkami handlowymi w celu umożliwienia profilowania produkcji zgodnie z potrzebami lokalnego rynku.
   2) Wartość produkcji artykułów przeznaczonych na eksport winna w 1970 r. osiągnąć kwotę 699,0 mln zł, a wskaźnik wzrostu tej produkcji w stosunku do wykonania 1965 r. co najmniej 60%.
   W produkcji eksportowej należy zwrócić uwagę nie tylko na tempo wzrostu wartości eksportu, ale i na jego efektywność, poprawę opłacalności dewizowej i poprawę struktury towarowej. W szczególności należy skoncentrować się na rozwijaniu w pierwszym rzędzie eksportu wyrobów, o opłacalności których decyduje duży wkład pracy (zarówno ręcznej jak i maszynowej) oraz uzdolnienia osobiste wytwórcy w wykonaniu i wykończeniu wyrobu. W produkcji eksportowej należy wziąć również pod uwagę szerokie możliwości wykorzystania lokalnej bazy surowcowej zwłaszcza w odniesieniu do produkcji materiałochłonnej.
   3) Zarówno produkcja artykułów na zaopatrzenie rynku wewnętrznego jak i produkcja artykułów przeznaczonych na eksport powinna odznaczać się nowoczesnością, wysokimi walorami użytkowymi i estetycznymi jako istotnymi warunkami wejścia na opłacalne dewizowe rynki zagraniczne.

4. W zakresie usług dla ludności Wojewódzka Rada Narodowa akceptuje kierunki rozwoju określone w uchwale Nr 43/571/65 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 20 listopada 1965 r. w sprawie programu rozwoju usług w latach 1966—70 w województwie poznańskim, uznając zadania określone w tej uchwale jako minimalne.

5. W zakresie rozwoju produkcji i usług w systemie pracy nakładczej zobowiązuje się Prezydium WRN, aby przy zatwierdzeniu opracowanego aktualnie programu rozwoju pracy nakładczej na lata 1966—70 zwróciło szczególną uwagę na maksymalne wykorzystanie istniejących rezerw siły roboczej, w szczególności kobiet oraz możliwość pełniejszego zagospodarowania lokalnej bazy surowcowej. Rozwój pracy nakładczej posiada istotne znaczenie gospodarcze między innymi z uwagi na niski koszt organizacji nowych miejsc pracy. Dlatego też należy przewidzieć poparte przesłankami celowości ekonomicznej i technicznej przesunięcia części operacji produkcyjnych z zakładów zwartych do pracy w tym systemie.

6. Aktualny bilans siły roboczej wykazuje, że w latach 1966—70 wystąpią w dalszym ciągu poważne nadwyżki siły roboczej, szczególnie kobiet. Znaczną część z tej nadwyżki powinna przyjąć drobna wytwórczość zarówno w systemie pracy nakładczej, jak i w zakładach zwartych. Ogółem w uspołecznionej drobnej wytwórczości należy przyjąć docelowy stan zatrudnienia (łącznie z uczniami i chałupnikami) w ilości co najmniej 50.500 osób, mając na uwadze zwiększenie udziału kobiet.

7. Założone zadania w zakresie poprawy jakości produkcji oraz poprawy wydajności pracy stwarzają konieczność systematycznego podnoszenia poziomu kwalifikacji kadr pracowniczych, w szczególności zatrudnionych bezpośrednio w produkcji oraz służb techniczno-ekonomicznych. W tym celu należy kontynuować dotychczasowe formy szkolenia przywarsztatowego oraz rozwijać nowe w oparciu o nowoczesne zdobycze techniki i nauki. W większym też niż dotychczas stopniu należy korzystać z form szkolenia zaocznego w zakresie szkół średnich i wyższych oraz zabezpieczać napływ wysokokwalifikowanej kadry w drodze rozszerzenia systemu stypendiów fundowanych.

8. Nakłady inwestycyjne założone w planie na lata 1966—1970 należy ukierunkować przede wszystkim na adaptację i modernizację już istniejących zakładów i przedsiębiorstw oraz na zakup maszyn i urządzeń związanych z postępem technicznym.
Nowe inwestycje należy lokalizować wyłącznie w miastach i osiedlach gospodarczo mniej rozwiniętych, mając na uwadze aktywizację tych miejscowości.

9. Szybkie tempo wzrostu produkcji stwarza konieczność zabezpieczenia odpowiedniej bazy materiałowej. W tym celu należy:
   1. **w zakresie surowców pełnowartościowych**
      — spowodować przydzielanie dla jednostek drobnej wytwórczości odpowiedniej puli materiałowej,
      — podjąć starania o zabezpieczenie odpowiedniej jakości przydzielanych surowców oraz
      — spływu masy surowcowej w terminach umożliwiających rytmiczną produkcję,
   2. **w zakresie surowców wtórnych, odpadowych i pochodzenia lokalnego należy:**
      — opracować program intensyfikacji pozysku i wykorzystania tych surowców,
      — stworzyć warunki realizacji tego programu poprzez powołanie pełnomocnika PWRN dla spraw koordynacji zagospodarowania lokalnej bazy surowcowej oraz porozumienia terenowo-branżowego,
      — podjąć badania nad technicznymi możliwościami wykorzystania lokalnej bazy surowcowej w produkcji i usługach.

10. W celu dalszego polepszenia metod i warunków współpracy między przedsiębiorstwami oraz wydatnego zwiększenia tą drogą efektywności działalności gospodarczej, należy:
   1. pogłebiać i kontynuować pracę w zakresie realizacji zatwierdzonego przez Prezydium WRN programu koncentracji i specjalizacji produkcji drobnej wytwórczości przy uwzględnieniu opracowywanych aktualnie programów rekonstrukcji branż i regionów,
   2. dążyć do stałego pogłębiania specjalizacji zakładów i przedsiębiorstw drobnej wytwórczości,
   3. pogłębiać i uaktywniać działalność jednostek drobnej wytwórczości w ramach koordynacji terenowo-branżowej oraz
   4. rozwijać zbiorowe formy współpracy poprzez organizowanie ośrodków branżowych i zrzeszeń producentów.

§ 5.

1. Działalność gospodarcza uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości w zakresie aktywizacji gospodarczej regionów niedostatecznie uprzemysłowionych, produkcji artykułów dla potrzeb rynku wewnętrznego i na eksport oraz w zakresie rozwoju usług dla ludności i rolnictwa winna być uzupełniona działalnością jednostek gospodarki nieuspołecznionej, szczególnie rzemiosła.

2. Zamierzenia rozwojowe rzemiosła w latach 1966—1970 winny określać się następującymi docelowymi wielkościami:

a) ilość zakładów rzemieślniczych ogółem	14.300
— w tym zakładów na wsi	6.300
b) zatrudnienie w zakładach rzemieślniczych	26.600
— w tym zatrudnienie w zakładach na wsi	9.200
c) liczba uczniów zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych ogółem	8.250
— w tym liczba uczniów w zakładach na wsi	2.000

3. Należy zabezpieczyć w ogólnych obrotach rzemiosła korzystniejsze niż w latach minionej 5-latki, ukształtowanie się wskaźnika udziału wartości usług dla ludności.
Bezwzględna wartość usług dla ludności świadczonych przez rzemiosło indywidualne, winna osiągnąć 850,0 mln zł.

4. W działalności gospodarczej rzemiosła indywidualnego należy szczególną uwagę zwrócić na rozwój usług dla ludności i dla rolnictwa, na produkcję artykułów na potrzeby rynku wewnętrznego oraz na eksport, szczególnie w oparciu o surowce lokalne, jak również na produkcję artykułów wymagających wysokich uzdolnień zawodowych i dużej pracochłonności.

5. W celu zabezpieczenia przez rzemiosło indywidualne zadań określonych w niniejszej uchwale niezbędne jest udzielanie rzemiosłu jak najdalej idącej pomocy w ramach zadań i uprawnień wynikających z obowiązujących wytycznych władz państwowych i aktów normatywnych.
Pomoc ta winna wyrażać się między innymi w stosowaniu obowiązujących ulg podatkowych i czynszowych, w uproszczeniu trybu zatwierdzania cen na artykuły produkowane przez rzemiosło, zabezpieczeniu odpowiedniego zaopatrzenia w materiały i surowce, przyznaniu niezbędnej powierzchni lokali użytkowych przy przestrzeganiu zasady, że lokale po rzemieślnikach winny być przyznawane rzemiosłu.

6. Zaleca się organom samorządu rzemieślniczego:
   a) wzmożenie wysiłków w kierunku zrzeszenia się rzemiosła w ramach rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu, zarówno w celu usprawnienia organizacji zaopatrzenia materiałowego i zbytu jak i ukierunkowania działalności rzemieślniczej odpowiednio do potrzeb gospodarczych województwa; członkami rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu winni być nie tylko rzemieślnicy producenci lecz także rzemieślnicy świadczący usługi dla ludności,
   b) wzmożenie wysiłków w kierunku wprowadzenia obowiązku szkolenia uczniów w tych warsztatach rzemieślniczych, które są prowadzone przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje uprawniające do szkolenia uczniów, a względy szczególne nie stoją temu na przeszkodzie oraz w kierunku podnoszenia kwalifikacji fachowych przez rzemieślników nie posiadających odpowiednich uzdolnień fachowych, gwarantujących wysoką jakość wyrobów i usług.

§ 6.

Zobowiązuje się:

1) Powiatowe i miejskie (miast st. pow.) rady narodowe do:
   — ujecia w planach pracy podstawowych zadań drobnej wytwórczości na swoim terenie,
   — uwzględniania w uchwalanych na poszczególne lata rocznych planach gospodarczych zadań wynikających z niniejszej uchwały,
   — wydania zaleceń swym komisjom do przeprowadzania okresowych kontroli i analiz realizacji zadań związanych z rozwojem drobnej wytwórczości, a w szczególności w zakresie podnoszenia jakości produkcji i świadczonych usług, produkcji na zaopatrzenie rynku, produkcji eksportowej, realizacji planu rozwoju usług, szkolenia rzemieślników, wykonawstwa kapitalnych remontów i inwestycji w podległych radom narodowym przedsiębiorstwach przemysłu terenowego, bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach oraz koordynacji działalności przedsiębiorstw drobnej wytwórczości nie podporządkowanych radom narodowym.

2) Komisje Wojewódzkiej Rady Narodowej:
   a) do uwzględniania w ich pracy problemów związanych z realizacją zadań drobnej wytwórczości województwa poznańskiego oraz do systematycznego kontrolowania wykonania zadań wynikających z niniejszej uchwały oraz z uchwały Nr 43/571/65 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 20 listopada 1965 r. w sprawie programu rozwoju usług w latach 1966—70 w województwie poznańskim,
   b) do organizowania spotkań z radami zakładowymi i pracownikami przedsiębiorstw drobnej wytwórczości dla omówienia zadań związanych z podnoszeniem jakości produkcji, zwiększeniem wydajności pracy, podnoszeniem ekonomiki przedsiębiorstw i przestrzegania przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy.

§ 7.

Zaleca się:

1) kierownictwom przedsiębiorstw drobnej wytwórczości zwiększenie starań o sprawy socjalno-kulturalne pracowników, o stałą ich mobilizację do podnoszenia kwalifikacji zawodowych, rozwijania współzawodnictwa pracy oraz podnoszenia jakości produkcji i świadczonych usług, a czynnikom samorządu pracowniczego zwiększenia kontroli i współdziałania w tym zakresie

2) Wojewódzkiemu Związkowi Spółdzielczości Pracy kontynuowanie programu koncentracji i specjalizacji. zwiększenie starań w kierunku wzrostu produkcji na zaopatrzenie rynku i na eksport, mobilizowanie pracowników poprzez samorządy spółdzielcze do podnoszenia kwalifkcji zawodowych, zwiększenia wydajności pracy oraz podnoszenia jakości produkcji i świadczonych usług,

3) organom kontroli zewnętrznej (PIH, IKR) oraz organom kontroli wewnętrznej poszczególnych pionów drobnej wytwórczości, kierowanie się przy ocenie zjawisk gospodarczych zachodzących w jednostkach drobnej wytwórczości, zasadami rachunku ekonomicznego.

§ 8.

Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:

1. przeanalizowania wniosków zgłoszonych na V Sesji WRN i zrealizowania ich w ramach własnych uprawnień względnie wystąpienia o załatwienie odnośnych wniosków przez właściwe organy,

2. stałej kontroli realizacji podstawowych zadań drobnej wytwórczości województwa poznańskiego,

3. informowania Wojewódzkiej Rady Narodowej w okresach rocznych o realizacji niniejszej uchwały.

§ 9.

Wykonanie uchwały zleca się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 10.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący obrad Stefan Piekarski	Z-ca Przewodniczącego Prezydium Stanisław Cozaś

86

UCHWAŁA NR 64/830/66
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 20 kwietnia 1966 r.

w sprawie odstępstw od planu ogólnego perspektywicznego zagospodarowania przestrzennego m. Miłosławia, pow. Września.

Na podstawie art. 23 ust. 1 i art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu uchwala, co następuje:

§ 1.

Wyraża się zgodę na odstępstwa od planu ogólnego perspektywicznego zagospodarowania przestrzennego Miłosławia, zatwierdzonego uchwałą Nr 9/116/64 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 6 marca 1964 r. (Dz. Urz. WRN w Poznaniu Nr 8/64, poz. 102), polegające na:

a) przeznaczeniu pod budownictwo usługowe terenów, położonych u zbiegu ulic Pałczyńskiej i Dworcowej, przewidzianych w zatwierdzonym ogólnym perspektywicznym planie Miłosławia pod budownictwa mieszkaniowe wysokie i zieleń użyteczności publicznej;

b) przeznaczeniu pod budownictwo mieszkaniowe wysokie terenów (ca 1,5 ha), położonych przy ul. Dworcowej, przewidzianych w zatwierdzonym ogólnym perspektywicznym planie zagospodarowania przestrzennego Miłosławia pod niskie budownictwo mieszkaniowe;

c) przeznaczeniu pod niskie budownictwo mieszkaniowe części terenów (ca 2,5 ha), położonych przy ul. Dworcowej, przewidzianych w zatwierdzonym ogólnym perspektywicznym planie zagospodarowania przestrzennego Miłosławia pod urządzenia sportowe;

d) przeznaczeniu pod użytkowanie rolnicze terenów, położonych przy ul. Marchlewskiego, przewidzianych w zatwierdzonym ogólnym perspektywicznym planie zagospodarowania przestrzennego Miłosławia pod lokalizację POM.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium
mgr Edmund Piosik

Przewodniczący Prezydium
Franciszek Szczerbal

Uwaga:

Na wniosek osób zainteresowanych, wszelkich informacji dotyczących zamierzeń przestrzennych na terenie m. Miłosławia udzielać będzie Wydział Budownictwa Urbanistyki i Architektury Prezydium PRN we Wrześni.

87

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR IV/19/65
POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W OSTROWIE WLKP.

z dnia 25 listopada 1965 r.

w sprawie wprowadzenia zakazu hodowli gołębi na części terenu Gromadzkiej Rady Narodowej w Lewkowie, pow. Ostrów Wlkp.

Na podstawie art. 7, 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8/65, poz. 47) Powiatowa Rada Narodowa zarządza, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się na terenie następujących wsi: Czekanów, Franklinów, Karski, Kołłątajew, Kwiatków, Lewków, Michałków i Słaborowice, wchodzących w skład Gromady w Lewkowie zakaz hodowli gołębi.

§ 2.

Zobowiązuje się Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Lewkowie, by z treścią niniejszego zarządzenia zapoznało ludność zainteresowanych wiosek w terminie 10 dniowym, licząc od dnia wydania zarządzenia.

§ 3.

Zobowiązuje się Prezydium Powiatowej Rady Narodowej do ogłoszenia niniejszego zarządzenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

§ 4.

Winni naruszenia postanowienia § 1 niniejszego zarządzenia podlegać będą karze grzywny w wysokości do 1.000,— zł.

§ 5.

Orzekanie w sprawach o naruszenie niniejszego zarządzenia następuje w trybie przepisów orzecznictwa karno-administracyjnego.

§ 6.

Wykonanie zarządzenia zleca się Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Lewkowie oraz Prezydium PRN w Ostrowie.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1965 r.

Przewodniczący sesji
Wojciechowski

Przewodniczący Prezydium
Dykczak

88

UCHWAŁA NR 40/133/65
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W GNIEŹNIE

z dnia 28 października 1965 r.

w sprawie zatwierdzenia szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla mieszkaniowego — jednorodzinnego w Czerniejewie, pow. Gniezno.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) i ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach budownictwa dla domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138 z późniejszymi zmianami), Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Gnieźnie uchwala, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się szczegółowy plan zagospodarowania przestrzennego osiedla mieszkaniowego — jednorodzinnego w Czerniejewie, powiat Gniezno, przedstawiony na planszy pt. Czerniejewo, pow. Gniezno, plan szczegółowy osiedla domów jednorodzinnych, Skala 1 : 1000", stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Termin zabudowy działek powstałych w wyniku realizacji planu, ustala się na 6 lat licząc od chwili zatwierdzenia planu podziału.

§ 3.

Niniejsza uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej i na tablicy ogłoszeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Czerniejewie.

§ 4.

Wykonanie uchwały powierza sie Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury, Powiatowemu Biuru Geodezji i Urządzeń Terenów Rolnych, Wydziałowi Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, oraz Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Czerniejewie.

§ 5.

Wykonanie uchwały nastąpi w zakresie dotyczącym Powiatowego Biura Geodezji i Urządzeń Terenów Rolnych do dnia 31 lipca 1966 r. w zakresie dotyczącym Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej i Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Czerniejewie sukcesywnie od dnia 1 sierpnia 1966 r. do dnia 31 lipca 1972 r.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium Tadeusz Krysiak

Z-a Przewodniczącego Prezydium inż. St. Polcyn

Uwaga:
Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Gnieźnie udostępni zainteresowanym do wglądu plan zagospodarowania przestrzennego osiedla mieszkaniowego — jednorodzinnego zatwierdzony niniejszą uchwałą, oraz udzielać będzie odpowiednich informacji.

89

UCHWAŁA NR 43/141/66 PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W LESZNIE

z dnia 14 lutego 1966 r.

w sprawie odstępstwa od planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego wsi Gronowo, pow. Leszno.

Na podstawie art. 23 ust. 1 i art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesznie uchwala, co następuje:

§ 1.

Wyraża się zgodę na odstępstwa od planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego wsi Gronowo, zatwierdzonego uchwałą Nr 66/26/64 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesznie z dnia 10. VI. 1964 r. Odstępstwo polega na:

a) zmianie lokalizacji ośrodka produkcyjnego, który przenosi się na teren położony między projektowaną drogą objazdową, a terenem kolejowym,

b) zmianie przeznaczenia terenu przewidzianego w planie pod ośrodek produkcyjny — teren ten uznaje się jako teren wymienny przy wywłaszczeniu gruntów pod budowę przemysłu.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium L. Tomowiak

Przewodniczący Prezydium T. Dudziński

Uwaga:
Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesznie udostępni zainteresowanym do wglądu plan zatwierdzony powyższą uchwałą i udzielać będzie niezbędnych informacji.

90

UCHWAŁA NR 43/142/66 PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W LESZNIE

z dnia 14 lutego 1966 r.

w sprawie odstępstw od planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego osiedla domków jednorodzinnych w Gronowie, pow. Leszno.

Na podstawie art. 23 ust. 2 i art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesznie uchwala, co następuje:

§ 1.

Plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego osiedla domków jednorodzinnych w Gronowie, pow. Leszno, zatwierdzony uchwałą Nr 131/51/64 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesznie z dnia 23 listopada 1964 r., zmienia się w ten sposób, że budynki mieszkalne szeregowe i czterorodzinne dla 92 działek budowlanych zastępuje się budynkami bliźniaczymi. Teren, na którym wprowadza się zmianę charakteru budynków, oznaczony jest na planszy literami ABCD.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium L. Tomowiak

Przewodniczący Prezydium T. Dudziński

Uwaga:
Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesznie udostępni zainteresowanym do wglądu plan zatwierdzony powyższą uchwałą i udzielać będzie niezbędnych informacji.

91

ZARZĄDZENIE NR 69/221 PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W JAROCINIE

z dnia 12 marca 1966 r.

w sprawie podwyższenia cen działek budowlanych sprzedawanych przez Bank Rolny w Jarocinie.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt. 1) ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) oraz § 3 ustęp 2, 4 i 5 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 września 1962 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Monitor Polski Nr 72, poz. 335 z późniejszymi zmianami) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Jarocinie na wniosek Oddziału Wojewódzkiego Banku Rolnego w Poznaniu zarządza:

§ 1.

Podwyższa się do 300% określoną w § 1 wyżej cytowanego zarządzenia Ministra Rolnictwa cenę działek budowlanych sprzedawanych przez Bank Rolny w Jarocinie w następujących miejscowościach:

Miejscowość	Strefa	Klasa gruntu	Cena	Prop. % zwyżki	Cena za 1 ha po zwyżce	Cena wolnorynkowa w danej miejscowości
Brzóstków	wiejska	V	6.500	280	18.000	20.000
Dobieszczyzna	„	IIIa	14.000	220	30.000	30.000
Lubinia Mała	„	IVb	11.000	180	20.000	20.000
Chrzan	„	IIIa	14.000	300	42.000	50.000
		IVa	12.000	300	36.000	50.000

§ 2.

Wykonanie niniejszego zarządzenia zleca się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Sekretarz Prezydium Wł. Stefaniak

Przewodniczący Prezydium Cz. Jóźwiak

PUBLIKACJE

92

UPROSZCZONE SPRAWOZDANIE FINANSOWE SPORZĄDZONE ZA ROK 1965
Bojanowskich Zakładów Piwowarsko-Słodowniczych Przemysłu Terenowego w Bojanowie

w tysiącach złotych

	Stan na: dzień 31. 12. 1964	Stan na: dzień 31. 12. 1965
Część I.		
1. Środki trwałe (netto)	32.607	31.709
2. Materiały	7.923	8.682
3. Produkcja w toku i półfabrykaty	5.026	5.572
4. Towary i wyroby	250	474
5. Środki pieniężne	744	786
6. Należności od odbiorców	1.499	2.417
7. Rachunek bankowy środków na inwestycje	1.156	379
8. Inwestycje rozpoczęte	4.636	6.088
9. Pozostałe aktywa	7.833	6.070
10. Strata	—	—
Razem:	61.674	62.177

	Stan na: dzień 31. 12. 1964	Stan na: dzień 31. 12. 1965
Część I.		
1. Fundusz statutowy	40.109	39.234
2. Zobowiązania wobec dostawców	1.622	3.368
3. Kredyty bankowe obrotowe	5.401	5.486
4. Środki otrzymane na inwestycje	—	—
5. Fundusz własnych środków na inwestycje	10.242	8.167
6. Kredyty bankowe na inwestycje	230	130
7. Inne fundusze i rezerwy	1.268	1.390
8. Pozostałe pasywa	972	1.528
9. Zysk	1.830	2.874
Razem:	61.674	62.177

Część II.	Plan	Wykonanie
1. Sprzedaż ogółem	53.427	54.902
2. Koszt własny sprzedaży	50.692	52.098
3. Zysk na sprzedaży	2.735	2.804
4. Zyski nadzwyczajne	—	258
5. Straty nadzwyczajne	—	- 83

Część II.	Plan	Wykonanie
1. Wartość produkcji (przerobu) ogółem na 1 zatrudnionego	173	174
2. Należny fundusz zakładowy ogółem na 1 zatrudn. zł	416	610
3. Manka, ubytki i straty,	—	66
z tego przypisano do zwrotu	—	—

Główny Księgowy
Fr. Fiebig

Dyrektor
Henryk Żyto

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu na rok 1966

Opłata za prenumeratę Dziennika Urzędowego Woj. Rady Narodowej w Poznaniu na rok 1966 wynosi:

rocznie . . . . . . 18 zł ze skorowidzem

półrocznie . . . . . 10 zł bez skorowidza

Opłata za prenumeratę powinna być uiszczona z góry.

Specjalnych rachunków nie wysyła się

INFORMACJA

1. W Bibliotece Prezydium przy al. Stalingradzkiej 18, pokój nr 6, znajdują się do wglądu Obywateli:

   1. Dzienniki Ustaw
   2. Monitory Polskie,
   3. Dzienniki Urzędowe Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

2. Pisma wymienione pod 1. znajdują się również do wglądu w prezydiach powiatowych, miejskich i gromadzkich rad narodowych.

Adres Redakcji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Aleja Stalingradzka 18, pokój 52
Adres Administracji: Poznań Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Aleja Stalingradzka 18, pokój nr 6 — Konto: Narodowy Bank Polski V Oddział Miejski nr 1231-94-1/2 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Prenumerata roczna 18,— zł, półroczna 10,— zł
Prenumeratę należy uiszczać z góry bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.
Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3 dnia po otrzymaniu następnego z kolei dziennika.
Cena niniejszego egz. 2,10 zł

ODBIORCA:

Tłoczono w Pozn. Zakł. Graf. 2 — 1138 — 9. 5. 66 — 19. 5. 66 — W-7 —2200 — druk. kl. VII/60 A1